

Til § 43.

Paragraffen svarer til § 48 i Loven af 1917. Der er foretaget enkelte Ændringer, der hovedsagelig gaar ud paa følgende:

Bestemmelsen om, at Valget af Vedtægtsudvalg kan ske ved Forholdstalsvalg, er udgaaet, da den ikke har fundet og vanskelig vil kunne finde Anvendelse i Praksis.

Der er indsat en Bestemmelse om, at man i visse Tilfælde i Stedet for at lade udgaa Bekendtgørelse om Forslag til Vedtægt kan sende Meddelelse pr. anbefalet Brev til de stemmeberettigede Fiskere, idet det synes urimelig i Tilfælde, hvor det drejer sig om en mindre Kreds af Fiskere, at anvende Bekendtgørelser gennem de lokale Blade, hvilken Form for Indkaldelse til Møde medfører meget betydelige Udgifter.

Endvidere er der indsat en Bestemmelse om, at Ministeren skal stadfæste en paa lovlig Maade vedtagen Vedtægt, naar den ikke strider mod gældende Love, Bekendtgørelser m. v. Ifølge Ordene i Loven af 1917 kunde det synes tvivlsomt, om Ministeren var pligtig hertil, omend man i Praksis er gaaet ud herfra. Den nugældende Bestemmelse om, at der ydes Befordringsgodtgørelse for Udvalgsmedlemmer efter Regning, naar Jernbane og Dampskib bliver benyttet, er udvidet til ogsaa at gælde i andre Tilfælde, og Godtgørelse for Befordring iøvrigt er fastsat til den for Tjenestemænd for egen Befordring til enhver Tid fastsatte Godtgørelse.

Til § 44.

Paragraffen er i Overensstemmelse med § 49 i Loven af 1917.

Til § 45.

Paragraffen er i Overensstemmelse med § 50 i Loven af 1917.

Kapitel IV.

Kontrolbestemmelser.

Til §§ 46—50.

Paragrafferne er bortset fra enkelte rent formelle Ændringer i Overensstemmelse med §§ 51—55 i Loven af 1917.

Kapitel V.

Straf og Paatale.

Til § 51.

Paragraffen er i Overensstemmelse med § 56 i Loven af 1917, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 97 af 1. April 1925, dog med følgende Ændringer og Tilføjelser.

Minimumsbøderne er helt igennem forhøjede. Der er fastsat Straf for Overtrædelse af Bestemmelserne om Afmærkning og Optagelse af efterladte Pæle, jfr. § 9. Den gældende Bestemmelse om, at Bøder i Gentagelsestilfælde *kan* fordobles, er ændret til, at Bøderne *skal* fordobles.

Endelig er indsat en Bestemmelse om, at Konfiskation i alle Tilfælde skal finde Sted af i Vandet udsatte forbudte Redskaber, hvis Ejermænd ikke kan findes. Ifølge den hidtil gældende Ret kom Strandingslovens Regler til Anvendelse paa saadanne Redskaber, d. v. s. at vedkommende Fiskeribetjent skulde have Redskaberne udleveret og kunde sælge dem til egen Fordel, en Ordning som man maa anse for uheldig.

Til §§ 52—55.

Paragrafferne er i Overensstemmelse med §§ 57—60 i Loven af 1917.

Til § 56.

Paragraffen er i Overensstemmelse med § 61 i Loven af 1917.

Af Dansk Fiskeriforening er der fremsat Forslag om, at Dommeren skal tilkalde 2 eller flere Fiskere til at yde sig Bistand i Sagen, og at der skal tillægges disse Vetoret ved Domsafsigelser efter de samme Regler som i Soretssager. Dette Forslag har man imidlertid ikke ment at kunne optage i Loven, idet man enten maa blive staaende ved den nugældende Regel eller ogsaa gaa over til ligesom i Soretssager at have en særlig Domstol. At gaa den af Foreningen foreslaaede Mellemvej er formentlig praktisk ugørlig, og at oprette særlige Domstole for Overtrædelse af de i Loven givne Ordens- og Fredningsbestemmelser er der formentlig ikke Grund til, idet disse Sager ikke frembyder saadanne tekniske Vanskeligheder, at de ikke kan paakendes af de almindelige Domstole.

Til § 57.

Paragraffen svarer til § 62 i Loven af 1917, dog at det foreslaas, at Bestemmelsen om, at de af Fiskerikontrollen anmeldte Sager i Gentagelsestilfælde kun med Fiskeridirektørens Samtykke kan sluttes uden Dom, hvor der er forløbet 3 Aar eller mere, efter at Sagen angaaende den sidst begaaede Forbrydelse er endelig afgjort, udvides til at gælde i alle Gentagelsestilfælde.

Til §§ 58—59.

Bestemmelserne svarer til §§ 63 og 64 i Loven af 1917.